

5841 ^{26/5} 54: 2. beh. af f. t. l. om ændr. i l. om rettens pleje. (Oprett. af retskr. nr. 7 m. v.). 5842

Helga Pedersen: Jeg kan for mit vedkommende tilslutte mig de bemærkninger, som udvalgets ærede ordfører, det ærede medlem fru Edel Saunte, fremkom med, og er altså uenig med det ærede medlem hr. Vagn Bro i hans syn på spørgsmålet om nedlæggelsen af dommerembedet i Toftlund.

Når det ærede medlem hr. Vagn Bro om det fra justitsministeriet fremsendte aktstykke udtalte, at det ikke var det papir værd, det var skrevet på, vil jeg som den, der har haft nogen tilknytning til justitsministeriet i tidligere og gamle dage, sige, at jeg ikke synes, at den bemærkning passer på det aktstykke. Hvis udtrykket skulle anvendes på noget aktstykke i denne sag, tror jeg, det passende kunne anvendes på den som bilag 2 i betænkningen optrykte skrivelse fra sognerådet i Toftlund, og jeg kan for så vidt beklage, at jeg ikke har protesteret stærkt nok imod, at dette bilag blev offentliggjort; jeg synes, det er holdt i en form og en tone, som vist kun manglen på argumenter kan forårsage.

Efter min opfattelse taler alle saglige hensyn for at støtte den højtærede ministers forslag om nu at tage fat på en rationel tilrettelægning af landets dommerembeder, herunder også nedlæggelse af dommerembedet i Toftlund.

Forud for dette lovforslags udfærdigelse er gået et meget stort arbejde i administrationen, og der har fundet indgående overvejelser sted i den kommission, der har beskæftiget sig med spørgsmålet om dommeruddannelse m. v. Der har endvidere været en række almindelige drøftelser om besparelser i den offentlige forvaltning. Alle er enige om at spare, i hvert fald i teorien; nu har vi altså mulighed for at iværksætte en besparelse, og jeg synes derfor, vi må benytte denne mulighed; andre og efter mit skøn usaglige hensyn bør ikke kuldaste en fornuftig besparelse.

Det er indvendt, at der er andre embeder, som — hvis befolkningsstørrelsen var det væsentlige ved sagernes afgørelse — også burde nedlægges, men som desuagtet ikke

er blevet nedlagt. Jeg vil hertil sige, at dette bør ikke forhindre os i at nedlægge det nu ledige embede i Toftlund. Jeg er iøvrigt af den mening, at også andre embeder kunne nedlægges ved ledighed; ved en ordning med afdelingskontorer eller bithingsteder kunne man praktisk imødekomme ethvert berettiget krav fra den lokale befolkning, sådan som det foreslås her for Toftlunds vedkommende. Det er nemlig en misforståelse at tro, at den her foreslåede besparelse skulle medføre ulemper for befolkningen i Toftlund, det er slet ikke tilfældet, og jeg tror, at man i justitsministeriet nøje har haft befolkningens tarv for øje. De tal, der anføres i dommerkommissionens betænkning som gennemsnitstal for beboerne i en retskreds, er iøvrigt ikke hellige tal for mig; jeg tror ikke, der skete nogen skade ved at sætte det gennemsnitlige indbyggerantal for en retskreds højere op, ligesom jeg mener, at man forskellige steder kunne forene kriminaldommerembedet og civildommerembedet. Her peger jeg, som jeg tidligere har gjort det under udvalgsbehandlingen, på embederne i Haderslev og Viborg, og det gør jeg, skønt jeg ved, at den højtærede justitsminister beklageligvis ikke ville nedlægge et af dommerembederne i Haderslev, da der nylig var lejlighed dertil.

Man — og her tænker jeg i første række på udvalgets mindretal — har efterlyst en samlet plan fra justitsministeriet vedrørende regulering og rationalisering af retskredse. Jeg ser ikke, at man med føje kan forlange at få flere oplysninger fra justitsministeriet i denne sag; dersom disse oplysninger virkelig skal have værdi og være holdbare. For mig at se er sagen administrativt fulgt så meget op, som det kan gøres, og alt taler efter mit skøn for, at man bør følge forslaget. Det er urigtigt at tro, at man ved en yderligere samlet plan under eet, på een gang, skulle kunne nedlægge, udvide, arrondere samtlige landets retskredse. Det kan teknisk ikke lade sig gøre. De, der opstiller et sådant krav, taler